

**LANDSTINGETS
OMBUDSMANDS
BERETNING
FOR 2002**

4. Utilstrækkelig partshøring forud for afskedigelse samt mangelfuld begrundelse og sagsdokumentation.

En kommune afskedigede en tjenestemand ansat på prøve uden at have givet den afskedigede lejlighed til at fremkomme med en udtalelse til afskedigelsen.

Ombudsmanden fandt, at kommunen ikke havde opfyldt kravene til partshøring forud for afskedigelsen og manglen ikke var blevet afhjulpet ved kommunens fremsendelse af en delvis begrundelse til den afskedigedes faglige organisation.

Ombudsmanden fandt tillige, at kommunens begrundelse for afskedigelsen var mangelfuld, da den ikke fremstod som en faktisk forklaring på den konkrete afskedigelse.

Endelig fandt Ombudsmanden kommunens sagsdokumentation mangelfuld. (J.nr. 11.10.21.01/059-01)

Jeg modtog den 6. juni 2001 en henvendelse fra A, der ønskede at klage over en påtænkt afskedigelse af hende.

Den 19. juli 2001 oplyste A, at hun nu havde fået meddelelse fra sin arbejdsgiver, K Kommune, om at hun skulle fratræde sin stilling. A ønskede derfor at klage over K Kommunes afskedigelse af hende og kommunens sagsbehandling i forbindelse hermed.

A var ansat som forebyggelseskonsulent i K Kommune. Der foreligger et ansættelsesbrev af 7. juni 2000, hvoraf fremgår:

”Ansættelsesbrev for tjenestemandslignende på prøve.

K Kommune har medvirkning fra 01. april 2000, ansat Dem som Forebyggelseskonsulent, på tjenestemandslignende vilkår.

Prøvetid anses for udløbet pr. 01. april år 2002.

...

Ansættelse sker med de forbehold, som er angivet i vedlagte ”Orientering om pensionsforbehold.

...”

Herefter foreligger på sagen et mødereferat af 25. maj 2001 fra K Kommunes Økonomiudvalgsmøde nr. 07/01:

”Punkt 7. j. nr. P – sag

...

Beslutning.

Det indstilles til socialudvalget at forebyggelseskonsulenten som en sidste chance tildeles en advarsel for natteravnsfiaskoen samt det der foretages en prøvetidsforlængelse af ansættelsesforholdet.

...”

Der foreligger endvidere en skrivelse af 28. maj 2001 fra K Kommunes økonomiudvalg til socialudvalget, hvoraf fremgår:

”Økonomiudvalget har på møde 07/01 den 25 ds. igen behandlet forebyggelseskonsulent A's ansættelsesforhold, senest på baggrund af fiaskoen omkring Natteravnsprojektet.

Økonomiudvalget indstillede til socialudvalget at forebyggelseskonsulenten som en sidste chance tildeles en advarsel for Natteravnsfiaskoen samt det der foretages en prøvetidsforlængelse af ansættelsesforholdet. ...”

Herefter sendte A en udateret klage over manglende opbakning vedrørende forebyggelsesarbejdet til landsstyremedlem Jørgen Wæver Johansen og K Kommunes økonomiudvalg. Heri hedder det blandt andet:

”Vedr. Klage over løbende opgaver.

Jeg skal hermed klage over manglende opbakning vedr. forebyggelsesarbejdet.

...

At opgaver, som er godkendt af udvalget, bliver stoppet af Borgmesteren, gør mig utryk, samtidig med han mundtlig og skriftlig tilkendegiver, at udførelsen af mine opgaver er for overfladigt, hvilket tilkendegiver hans manglende indsigt i forholdene i byen.

Jeg er glad for mit arbejde og ønsker al mulig opbakning, men så længe forholdene er som de er og opgavernes tunge karakter, er den manglende støtte undergrævende. ...”

Dernæst foreligger en skrivelse af 29. maj 2001 fra borgmesteren til økonomiudvalget i K Kommune. Heraf fremgår:

”Sag vedr. Forebyggelseskonsulenten, når den først løgn følges op med endnu en løgn, forværres situationen og manipulerede breve bliver tilgængelig flere efterhånden.

Jeg mener, at den udtrykte usande del i sagen samler flere tilhørere og bør korrigeres. ...

Der må sættes en stopper for den formålsløse diskussion, idet det skal i den forbindelse ikke skal tages for givet, at selvom jeg ikke er opsøgende udadtil, at jeg også får oplysninger om yderst negative holdninger udefra. ...

Jeg ønsker at, den i økonomiudvalgets referat af den 25. maj 2001 pkt. 7 genoptages sagen med det breve jeg har modtaget, som jeg ellers ikke er klar over eksistensen af. Samt udtrykke ønske om, at den dermed unødvendig spild af ressource/tid dermed stoppes. ...”

Dernæst foreligger et mødereferat af 1. juni 2001 fra Økonomiudvalgsmøde nr. 08/01:

”Punkt 4. j. nr. P – sag

Forebyggelseskonsulent A fremsender klage til økonomiudvalget over borgmesterens forhindringer overfor udførelse af forebyggelsesarbejdet i kommunen.

Brevet er endvidere sendt til landsstyremedlemmet for sociale anliggender samt PAARISA.

Beslutning.

Økonomiudvalget fandt det passerende uacceptabelt. Man besluttede at fremsende en sindetskrivelse til A om at man ønskede at ophæve hendes (prøvetids-)ansættelsesforhold. Denne skrivelse samt A's evt. bemærkninger oversendes til socialudvalget til endelig beslutning.”

Derpå foreligger en skrivelse af 5. juni 2001 fra K Kommune til A:

”Vedr.: Partshøring.

Øk-udvalget har ved sidste møde behandlet din prøvetidsansættelse og besluttede at arbejde hen imod en ophævelse af denne, hvilket vil medføre afsked for dig.

Iflg. sagsbehandlingsloven og tjenestemandreglerne, skal du have lejlighed til at komme med dine kommentarer til dette.

Du bedes derfor fremkomme med dine kommentarer inden onsdag d. 13. juni 2001 kl. 12.00.”

A skrev den 6. juni 2001 til K Kommune:

”Jeg har fået brev fra kommunen vedr. partshøring hvis jeg som part i sagen, skal udtale mig bliver jeg nød til at kende til hvilke forhold der begrunder indstillingen til min afsked.”

Derpå skrev personalechefen i K Kommune den 7. juni 2001 til A følgende:

”Vedr.: Dit svar på Partshøring.

Iflg. tjenestemandloven af 14. maj 1990, fremgår det af § 30, at en tjenestemand, kan afskediges med 3 måneders varsel til udgangen af en måned. Samtidig skal det understreges, at du er prøvetidsansat, hvorfor Kommunen har ret til at bringe denne prøvetidsansættelse til ophør, hvilket er det, som Øko-udvalget har i sindet at gøre i denne sag, hvorfor du partshøres i tidligere sendt brev.

Jeg skal understrege, at dette ikke, efter kommunens mening, bevirker, at tidsfrist for partshøring ændres.”

Der foreligger dernæst på sagen en telefax – samtidigt sendt som almindeligt brev – af den 8. juni 2001 fra Perorsasut Ilinniarsimasut Peqatigiiffiat (herefter blot benævnt PIP) til K Kommune. Heraf fremgår blandt andet:

” ...

Kommunen bør beskrive baggrunden for den påtænkte afskedigelse. Derfor skal P.I.P. som A's fagorganisation hermed anmode om at der ved en ny skrivelse meddeles A om grunden til den påtænkte afskedigelse. Ligeledes anmoder P.I.P. om at få fristen for høringen forlænget. ...”

Derpå foreligger en telefax – samtidigt sendt som almindeligt brev – af den 13. juni 2001 fra K Kommune til PIP, hvoraf følgende fremgår:

”Vedr. A.

K Kommune skal hermed anerkende modtagelsen af PIP's henvendelse af 08. juni 2001 vedr. Kommunens sindetskrivelse til forebyggelseskonsulent på prøve A, om at man har i sindet af bringe hendes ansættelsesforhold til ophør.

Jf. sagsbehandlingslovens kap. 6, skal K Kommune meddele, at man ikke finder at forebyggelseskonsulenten i sit hidtige ansættelsesforløb, har vist evner til at kunne bestride stillingen som forebyggelseskonsulent på en for hendes arbejdsgiver acceptabel måde. Der har således ikke været den fornødne udfarende kraft og dygtighed til stede.

Der er enighed både i kommunens politiske og administrative ledelse om, at man ud fra en samlet vurdering, ikke finder at A er den person, som kan opfylde denne for kommunen vigtige stilling. K Kommune skal således henvise til forebyggelseskonsulentens samarbejdspartnere ligeledes har givet udtryk for, at man ikke fandt, at pågældende besad de nødvendige kvalifikationer til stillingens varetagelse.

Kommunen er derfor sindet at bringe prøveansættelsesforhold til ophør efter gældende regler.

K Kommune skal samtidig udsætte høringsfristen til den 23. ds.”

Denne udsættelse af høringsfristen ses ikke meddelt A særskilt, og der ses ej heller at være indkommet svar fra A eller PIP.

Der foreligger dernæst på sagen en skrivelse af 26. juni 2001 fra Socialafdelingen til Økonomiudvalget i K Kommune, hvori det hedder:

”Vedr.: Forebyggelseskonsulent A.

Socialudvalget har ved en formandsafgørelse d.d. besluttet at indstille til Økonomiudvalget, at A's ansættelse ophører pr. 30.sep. 2001.”

Herefter foreligger en telefax – fremsendt også som brev – af 5. juli 2001 fra K Kommune til PIP:

”Vedr.: A.

Vedlagt genfremsendes kopi af brev til PIP, som K Kommune ikke har modtaget svar på.

Grundet A's ferie, har K Kommune ikke foretaget videre i sagen, men skal med dette brev give PIP mulighed for at kommentere sagen indtil d. 10. juli 2001, hvor A forventes at være tilbage fra ferie."

Heller ikke denne skrivelse ses fremsendt til A, ligesom der ikke ses at foreligge svar herpå fra A eller fra PIP.

Endelig foreligger en skrivelse fra kommunens sekretariat af den 11. juli 2001, hvoraf fremgår:

"Vedr.: Opsigelse med 3 måneders varsel.

Efter foretaget partshøring, samt indstilling fra socialforvaltningen, skal jeg hermed meddele dig, at K Kommune med beklagelse må meddele dig, at du hermed opsiges med 3 måneders varsel til måneds udgang. Jeg skal derfor meddele dig, at din sidste arbejdsdag vil være 31. oktober 2001.

K Kommune begrundet sin afskedigelse med, at man politisk og administrativt ikke finder, at du som forebyggelseskonsulent i dit hidtidige ansættelsesforløb, har vist evner til at kunne bestride stillingen som forebyggelseskonsulent, på en for K Kommune acceptabel måde."

Den 22. august 2001 skrev jeg til K Kommune, at jeg havde besluttet at behandle A's klage over kommunens afskedigelse af hende og kommunens sagsbehandling i forbindelse hermed. Jeg anmodede ved samme lejlighed kommunen om at komme med en udtalelse til klagen samt at udlåne A's sagsmappe.

K Kommune fremsendte den 13. september 2001 A's sagsmappe, og svarede samtidig følgende:

"Vedlagt fremsendes hermed sagsakter vedr. ovennævnte. Datoer og skrivelser/underretninger til A, fremgår af sagsakter, som er i dato-orden.

Efter K Kommunes overbevisning, har man fra K Kommune fuldt de regler, som sagsbehandlingsloven foreskriver, dvs. foretaget partshøring inden Øko-udvalget besluttede den endelige afskedigelse. Selve begrundelsen for afskedigelsen er desuden sendt til PIP, som overtog sagen pr. 08. juni 2001. Disse har dog ikke svaret, trods flere rykkere, som det fremgår af sagsakterne.

K Kommune skal samtidig gøre bekendt, at A var ansat på tjenestemandslign. vilkår, samt at hun var på prøve. Det fremgår af ansættelsesbrevet.

..."

Jeg skrev herpå den 21. september 2001 til A og anmodede hende meddele mig de bemærkninger, som hun måtte have til K Kommunes svar.

A svarede hertil den 25. september 2001:

"Vedr: med min klage.

Det jeg har hørt fra min arbejdsplads, om afskedegelsen, lyder sådan.

Da jeg snakket med fg. Borgmesteren sagde han at der ikke mere er penge til forebyggelseskonsulent her i K Kommune, det er derfor han underskrive min afskedelse her i kommunen.

Det søger en ny forebyggelseskonsulent her i K Kommune gennem en landsdækkende avis, det skuffe mig rigtigt meget når det har fortalt mig om der ikke mere er penge til det her job. ..."

Jeg anmodede derpå den 27. oktober 2001 K Kommune om at meddele mig de bemærkninger, som kommunen måtte have til svaret fra A.

K Kommune svarede derpå den 23. november 2001:

”Vedr.: Klage fra A.

K Kommune skal hermed meddele, at K Kommune ikke har yderligere kommentar til det forelagte, idet der henvises til tidligere besvarelser vedr. denne sag.

K Kommune har klart angivet en begrundelse for afskedigelse af ovennævnte, og har ikke yderligere kommentar til dette. ...”

Jeg udtalte på dette grundlag:

”Partshøring

Det relevante regelgrundlag for K Kommunes afskedigelse af A er landstingslov nr. 5 af 14. maj 1990 om Grønlands hjemmestyres og kommunernes tjenestemænd i Grønland (tjenestemandsløven) § 32, stk. 1, hvori det hedder:

”Inden en tjenestemand afskediges uden ansøgning, skal der, bortset fra de i § 31 nævnte tilfælde, gives såvel vedkommende centralorganisation som tjenestemanden selv adgang til at udtale sig, medmindre forhør har været afholdt efter §§ 21-25.”

En beslutning om afskedigelse eller anvendelse af andre sanktioner over for en offentligt ansat er en afgørelse i sagsbehandlingslovens forstand, og omfattes derfor af de samme lovregler og ulovbestemte principper for myndighedernes sagsbehandling som andre afgørelser, der træffes af myndighederne.

Sagsbehandlingslovens § 19, stk. 1 er sålydende:

”Kan en part i en sag ikke antages at være bekendt med, at myndigheden er i besiddelse af bestemte oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, må der ikke træffes afgørelse, før myndigheden har gjort parten bekendt med oplysningerne og givet denne lejlighed til at fremkomme med en udtalelse. Det gælder dog kun, hvis oplysningerne er til ugunst for den pågældende part og er af væsentlig betydning for sagens afgørelse. Myndigheden kan fastsætte en frist for afgivelsen af den nævnte udtalelse.”

Herudover består der efter fast retspraksis en videregående pligt til partshøring ved afskedigelse af offentligt ansatte. Denne udvidede høringspligt indebærer en pligt til – forinden afgørelse træffes – at give den ansatte en redegørelse for myndighedens egen (foreløbige) opfattelse, og herunder den retlige kvalifikation af faktum.

Jeg lægger til grund, at K Kommune har afskediget A som følge af den henvendelse, som A havde rettet til henholdsvis økonomiudvalget samt til landsstyremedlemmet for sociale anliggender vedrørende hendes arbejde som forebyggelseskonsulent for kommunen. Beslutningen blev taget på økonomiudvalgets møde den 1. juni 2001, og ses at være truffet som sket som følge af den nævnte henvendelse. Således fremgår det af mødereferatet, efter en skildring af A's fremsendelse af klage til blandt andre lands-

styremedlemmet for sociale anliggender, at økonomiudvalget fandt "det passerede uacceptabelt".

K Kommune sendte således herefter den ovenfor citerede skrivelse af den 5. juni 2001 til A, hvori man bad A kommentere, at kommunens økonomiudvalg havde besluttet "at arbejde hen imod en ophævelse" af hendes prøvetidsansættelse.

Den 6. juni 2001 bad A om en uddybning af de forhold, der begrundede indstillingen af hende til afsked. Kommunen svarede den 7. juni 2001 ved at henvise til tjenestemandenslovens § 30 samt til, at A var prøvetidsansat, og at kommunen havde ret til at bringe prøvetidsansættelsen til ophør.

Den 8. juni 2001 henvender PIP sig til K Kommune: Organisationen skriver bl.a., at kommunen bør begrunde baggrunden for den påtænkte afskedigelse, og anmoder om, at A ved en ny skrivelse meddeles grunden til den påtænkte afskedigelse.

Herefter skrev K Kommune den 13. juni 2001 til PIP blandt andet, at man ikke fandt, at A havde udvist evner til at bestride stillingen som forebyggelseskonsulent, og efterfølgende anførte K Kommune over for A i afskedigelsesskrivelsen af den 11. juli 2001, afskedigelsen således:

"K Kommune begrundet sin afskedigelse med, at man politisk og administrativt ikke finder, at du som forebyggelseskonsulent i dit hidtidige ansættelsesforløb, har vist evner til at kunne bestride stillingen som forebyggelseskonsulent på en for K Kommune acceptabel måde."

Det fremgår ikke af sagen, om K Kommunes skrivelse af den 13. juni 2001 tillige blev sendt til A, eller om PIP videresendte kommunens skrivelse til hende. Ej heller fremgår det af de ovenfor citerede skrivelser fra K Kommune til A, hvorfor kommunen ønskede at afskedige hende.

Selv efter, at A såvel som PIP bad om en begrundelse for den da påtænkte afskedigelse, fremkom K Kommune ikke med nogen nærmere kvalifikation af det eller de faktiske forhold, der efter kommunens opfattelse måtte føre til afskedigelse af A. Først i selve afskedigelsesskrivelsen gav K Kommune A en begrundelse for afskedigelsen af hende.

Jeg finder imidlertid, at der ikke er overensstemmelse mellem det afskedigelsesgrundlag, der fremstår af K Kommunes økonomiudvalgs mødereferat af den 29. maj 2001, sammenholdt med den begrundelse, som kommunen gav A i afskedigelsesskrivelsen af den 11. juli 2001.

Jeg finder på denne baggrund, at A ikke forud for afskedigelsen har fået lejlighed til at kommentere det grundlag, som kommunen ønskede at afskedige hende på baggrund af.

At PIP som A's faglige organisation fik tilsendt en delvis begrundelse for den påtænkte afskedigelse, jf. den ovenfor citerede skrivelse af den 13. juni 2001 som endvidere blev genfremsendt den 5. juli 2001, ændrer ikke herpå, idet der for det første efter de ovenfor nævnte bestemmelser i tjenestemandensloven består en pligt til at give såvel vedkommende centralorganisation som tjenestemanden selv adgang til at udtale sig.

Dette medfører, at K Kommune ikke var berettiget til at nøjes med at give enten PIP eller A mulighed for at udtale sig omkring den påtænkte afskedigelse. Dernæst medfører princippet om partsrepræsentation for det andet ikke, at en myndighed er berettiget til at fravige de bestemmelser, der giver en sags parter bestemte rettigheder. A er selv part i forhold til sin personalesag, og det kan derfor ikke afhjælpe en partshøringsmangel over for hende, at hendes fagforbund er blevet hørt i hendes sag.

Henset til, at der i henvendelsen fra PIP lå en anmodning om, at K Kommune over for A begrundede den påtænkte afskedigelse, finder jeg det kritisabelt, at K Kommune reagerede herpå ved at sende begrundelsen for baggrunden for dens afskedigelsesbeslutning alene til PIP, men ikke til A.

Jeg finder herefter, at K Kommunes sagsbehandling har været mangelfuld, idet der ikke er sket en behørig partshøring forud for afskedigelsen af A. Henset til, at reglerne om partshøring er af væsentlig betydning som garanti for rigtigheden af afgørelser, finder jeg, at K Kommunes afskedigelse af A er ugyldig, og jeg anmoder K Kommune om at oplyse mig, hvad den agter at foretage sig i den anledning.

Begrundelse

Ifølge sagsbehandlingslovens § 22 skal en afgørelse truffet af en offentlig myndighed, når afgørelsen meddeles skriftligt, være ledsaget af en begrundelse, medmindre afgørelsen fuldt ud giver den pågældende part medhold.

Ifølge samme lovs § 24, stk. 2, skal begrundelsen om fornødent indeholde en kort redegørelse for de oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, som er tillagt væsentlig betydning for afgørelsen.

Aftjenestemandenslovens § 32, stk. 2, fremgår følgende:

"Enhver, der afskediges uden ansøgning, kan forlange at få skriftlig oplysning om afskedigelsesgrunden."

Følgende fremgår af lovkontorets vejledning til sagsbehandlingsloven:

"130. En begrundelse skal fremtræde som en forklaring på, hvorfor afgørelsen har fået det pågældende indhold. ..."

Da K Kommune den 11. juli 2001 afskedigede A, skete det med følgende begrundelse:

"K Kommune begrundede sin afskedigelse med, at man politisk og administrativt ikke finder, at du som forebyggelseskonsulent i dit hidtidige ansættelsesforløb, har vist evner til at kunne bestride stillingen som forebyggelseskonsulent, på en for K Kommune acceptabel måde."

I begrundelsen for afskedigelse af A, nøjedes kommunen med at konstatere, at den ikke fandt, at A havde udvist evner til at bestride sit arbejde på en for kommunen tilfredsstillende måde. Udsagnet ledsages ikke af no-

gen nærmere kvalifikation eller uddybning, ligesom der ikke i afskedigelseskrivelsen er henvist til det faktum samt de retsregler, som afgørelsen er truffet i henhold til.

Afskedigelsen af A har derfor ikke fremstået som en faktisk forklaring på, hvorfor den konkrete beslutning efter kommunens opfattelse skulle træffes, og afskedigelsens begrundelse indeholder således ikke nærmere om de hensyn og overvejelser, der faktisk har været lagt til grund ved afgørelsen.

Jeg finder således under hensyn til ovenstående tillige, at K Kommunes begrundelse for afskedigelsen af A har været mangelfuld. Jeg finder dette kritisabelt, og jeg anmoder K Kommune om at oplyse mig, hvad ovenstående giver anledning til.

Mine øvrige bemærkninger:

Jeg finder endvidere anledning til at bemærke, at K Kommunes sagsdokumentation i denne sag fremtræder mangelfuld, idet der ikke på sagen ses at foreligge dokumentation vedrørende grundlaget for afskedigelsen af A.

Det er et almindeligt krav til forvaltningsmyndigheder, at de har ansvaret for, at de konkrete afgørelsessager, som myndigheden skal behandle, oplyses på forsvarlig måde. Det indebærer blandt andet, at myndigheden må kunne dokumentere, at den har fremskaffet fornødne oplysninger i de sager, den har behandlet. Princippet om sagsdokumentation har også betydning, såfremt der skulle opstå tvist om bevismæssige aspekter af en sag, herunder eksempelvis om myndigheden konkret har valgt at afskedige en ansat på et sagligt grundlag eller ej.

Jeg finder det kritisabelt, at K Kommune i denne sag ikke har levet op til de krav om sagsdokumentation, der stilles til myndigheder.

Endelig finder jeg det relevant at nævne, at de almindelige regler for opsigelse også finder anvendelse for så vidt angår prøvetidsansatte. Således indebærer udløbet af en prøvetidsansættelse ikke en adgang til at lade en ansættelse høre op. Imidlertid fremstår K Kommunes brev af den 7. juni 2001 til A som om kommunen tilsyneladende sammenblandede den diskretionære adgang til opsigelse af tjenestemænd med spørgsmålet om ophøret af prøvetidsansættelsen af A.

Forvaltningsmyndigheders afskedigelser er omfattet af de almindelige forvaltningsretlige grundsætninger, og det er således et krav, at der ikke ved diskretionære afskedigelser gøres forskel på ansatte ansat på almindelige vilkår henholdsvis personer, der er prøvetidsansatte.

Jeg finder det således uheldigt, at K Kommunes ovenfor citerede skrivelse har været egnet til at give indtryk af, at kommunen har kunnet vælge mellem en diskretionær afskedigelse af A efter bestemmelserne i tjenestemandsløven eller har kunnet benytte sig af udløbet af prøvetiden til afskedigelse på samme grundlag.”

Da jeg ikke havde hørt fra kommunen erindrede jeg om sagen ved breve af den 27. september 2002 og den 27. november 2002.

Kommunen svarede ved brev af 18. december 2002, som jeg modtog den 27. december 2002 således:

”Først skal jeg beklage det sene svar, men anføre følgende:

I skrivelse af 14. november 2002 er ombudsmanden af den mening, at den begrundelse for at afskedige A ikke opfylder de krav, som sagsbehandlingsloven kræver. K Kommune skal hertil meddele, at man er uenig i denne vurdering, samt at den begrundelse anført i afskedigelsen, efter K Kommunes bedste overbevisning, opfylder kravene i sagsbehandlingsloven.

Ombudsmanden fremhæver desuden, at K Kommune i denne sag har udført en mangelfuld partshøring, hvilket K Kommune er uenig i, men tager de faldne bemærkninger til efterretning.

På trods af, at K Kommune har holdt opsigelsesfristen, har dette givet anledning til en henvendelse til A fra K Kommune på en udenometlig aftale, som hun hidtil har afvist. K Kommune vil dog gøre et ekstra forsøg på at indgå en udenometlig afgørelse.”

Jeg havde ved beretningsårets udløb ikke færdigbehandlet sagen.